

Oğlan ve Pallas Kedisi

Ebru Mina TOMURCUK

Ođlan ve Pallas Kedisi

Ebru Mina TOMURCUK

Yüksek dağların yakınında, şirin bir kasabada Leo adında meraklı bir oğlan yaşardı. Sıcak açık kahverengi teni, kısa kıvrırcık siyah saçları ve burnunun üzerinde dans eden çilleri vardı. Her gün küçük bir defteri cebine koyar ve keşfe çıkardı. Hayvanlar hakkında, özellikle de uzak yerlerde yaşayanlar hakkında bilgi edinmeyi çok severdi. Bir sabah öğretmeni sınıfa çok özel bir yabani kedinin resmini gösterdi.

Resimdeki yabani kedi yuvarlak ve tombuldu; yoğun gri-kahverengi kürkü ve düz, yuvarlak bir yüzü vardı. Küçük kulakları başının alçak kısmındaydı ve sarı-yeşil gözleri sakince bakıyordu. Leo onun Pallas kedisi olarak adlandırıldığını ve karlı dağların yükseklerinde yaşadığını öğrendi. Kalın, tüylü kuyruğuna ve sıcacık görünen gövdesine hayran kalarak resme baktı. 'Nasıl sıcak kalıyor?' diye yüksek sesle merak etti.

Leo, Pallas kedisi hakkında öğrenebileceği her şeyi öğrenmeye karar verdi. Kitaplar okudu, videolar izledi ve defterini çizimlerle ve bilgilerle doldurdu. Kalın kürkünün ısıyı tuttuğunu ve yuvarlak gövdesinin sıcaklığı depoladığını öğrendi. Alçak kulakları ve düz yüzü soğukta hayatta kalmasına yardımcı oluyordu. Öğrendikçe bunu başkalarıyla paylaşmayı daha çok istedi. 'Herkesin bu harika yabani kediye bilmesini istiyorum,' dedi annesine.

Bir gün Leo'nun sınıfı özel bir proje duyurdu: her öğrenci bir hayvan ve yaşam alanı hakkında bir sergi hazırlayacaktı. Leo'nun gözleri parladı. 'Pallas kedisi için bir dağ yaşam alanı yapacağım!' diye haykırdı. Kayalar, kar ve rahat saklanma yerleriyle minyatür bir dağ inşa etmeyi hayal etti. Öğretmeni gülümsedi ve 'Bu harika bir fikir, Leo. Bize nasıl hayatta kaldığını öğretebilirsin,' dedi.

Leo evde malzemeleri topladı. Bahçede pürüzsüz gri kayalar buldu ve kar için buruşturulmuş beyaz kağıtlar hazırladı. Kartondan küçük bir yabani kedi kesip tüylü bir kuyrukla gri-kahverengiye boyadı. Annesi ona kalın kürk için pamuk topları verdi. Her şeyi büyük bir panoya yerleştirdi ve dağını yapmaya başladı. 'Bu şimdiye kadarki en iyi sergi olacak,' dedi gururla.

Leo sergisi üzerinde günlerce çalıştı. Kayaları üst üste dizerek kayalık bir yamaç yaptı ve beyaz kağıtları kar gibi görünecek şekilde yaydı. Biraz renk katmak için küçük yeşil çalılar ekledi. Sessiz bir köşede küçük bir açıklığı olan rahat bir in yaptı. 'Yabani kedinin saklanacak ve sıcak kalacak bir yere ihtiyacı var,' diye açıkladı küçük kız kardeşine. Kız kardeşi başını salladı ve inin etrafına pamuk topları yapıştırmasına yardım etti.

Leo inşa ederken yabani kedinin yaşam alanını düşündü. Pallas kedileri, karın aylarca yeri kapladığı soğuk ve sert dağlarda yaşar. Kalın kürkleri onları sıcak tutar ve yuvarlak gövdeleri ısıyı korumalarına yardımcı olur. Utangaç ve tetiktedirler, çoğu zaman kayaların arasında saklanırlar. Leo sergisinin tüm bu ayrıntıları gösterdiğinden emin oldu. Hatta bir kalemle kara minik pati izleri bile ekledi.

Sonunda sergi hazırıldı. Leo onu diğer projelerle birlikte okul koridorundaki bir masaya yerleřtirdi. Mavi örgü kazağını ve kırmızı atkısını giymiř, dağının yanında gururla durdu. Ziyaretçiler gelmeye başladı. Bazıları sergisine bakmak için durdu ve Leo hevesle açıkladı: 'Bu bir Pallas kedisi. Karlı dağlarda yaşar ve sıcak kalmak için kalın kürkü vardır.'

Hardal sarısı paltolu ve gri şapkalı bir ziyaretçi bakmak için eğildi. İnce gözlüklerinin arkasında sevecen gözleri ve yumuşak bir gülümsemesi vardı. 'Ne harika bir sergi!' dedi. 'Bu yabani kedinin nasıl hayatta kaldığı hakkında bana biraz daha anlatabilir misin?' Leo başını salladı, kalbi gururla doldu. Kalın kürkü işaret etti ve 'Kürkü ısıyı tutar ve yuvarlak gövdesi soğukta sıcak kalmasına yardımcı olur,' diye açıkladı.

Ziyaretçi, 'Rüzgardan nerede saklanıyor?' diye sordu. Leo ona kayaların arasındaki rahat ini gösterdi. 'Bunun gibi küçük boşluklarda saklanır,' dedi. 'Düz yüzü ve alçak kulakları görünmeden dışarı bakmasına yardımcı olur.' Ziyaretçi dikkatle dinledi ve daha fazla soru sordu. Leo her birini yanıtladı ve her kelimeyle kendine daha çok güvendi. Öğrendiklerini paylaşmayı çok sevdi.

Ziyaretçi ilerlerken Leo başkalarının da sergisinde durduğunu fark etti. Bir grup küçük çocuk gözleri fal taşı gibi açılmış halde toplandı. 'Bu gerçek bir yabani kedi mi?' diye sordu biri. Leo gülümsedi ve 'Hayır, bu bir maket, ama gerçeğinin nasıl yaşadığını gösteriyor,' dedi. Onlara karlı dağları ve yabani kedinin kalın kürkünü anlattı. Çocuklar dinledi ve Leo onlara yeni bir şey öğretmekten gurur duydu.

Leo'nun öğretmeni yanına geldi ve çalışmasını övdü. 'Harika bir yaşam alanı sergisi hazırlamışsın, Leo,' dedi. 'Sert ortamların şaşırtıcı yaban hayatını nasıl barındırabildiğini göstermişsin.' Leo'nun yüzü ışıldadı. Öğrendiklerini paylaşarak başkalarının Pallas kedisini anlamasına ve önemsemesine yardımcı olduğunu fark etti. Defteri bilgilerle doluydu, ama sergisi herkesin keyif alabileceği bir hikaye anlatıyordu.

Günün sonunda Leo sergisini dikkatlice topladı. Mutlu ve gururluydu. Pallas kedisi ve karlı yuvası hakkında çok şey öğrenmişti. Ziyaretçilere soğuk yerlerde hayatta kalmayı öğreten bir dağ yaşam alanı inşa etmişti. Annesiyle eve yürürken, 'Yabani kediler ve diğer hayvanlar hakkında daha da fazla şey öğrenmek istiyorum,' dedi. Annesi gülümsedi ve ona sarıldı.

O gece Leo yatağında yabani kediye düşündü. Onun rahat ininde kıvrılmış yattığını, kalın kürkünün onu sıcak tuttuğunu hayal etti. Sert ve buzlu yerlerde bile yaşamın bir yolunu bulduğunu biliyordu. Bu mesajı paylaşma fırsatı bulduğu için minnettardı. 'Belki bir gün gerçek bir Pallas kedisi görürüm,' diye fısıldadı. Ve bu mutlu düşünceyle uykuya daldı.

Ertesi sabah Leo defterine yeni bir sayfa ekledi. Sergisinin resmini çizdi ve şöyle yazdı: 'Pallas kedileri soğuk dağlar için yaratılmıştır. Kalın kürkleri ve yuvarlak gövdeleri hayatta kalmalarına yardımcı olur. Nasıl yaşadıklarını göstermek için bir yaşam alanı yaptım.' Defteri kapattı ve gülümsedi. Bilgi paylaşmanın hayvanlara yardım etmenin ve başkalarına ilham vermenin harika bir yolu olduğunu biliyordu.

Leo'nun sergisi bir hafta boyunca okul koridorunda kaldı. Birçok ziyaretçi geldi ve Pallas kedisi hakkında bilgi edindi. Hatta bazıları evde kendi sergilerini yapıp yapamayacaklarını sordu. Leo projesinin başkalarında merak uyandırmasından mutlu oldu. Sert ortamların şaşırtıcı yaban hayatını barındırabildiğini biliyordu ve bunu herkesle paylaşabildiği için sevindi. Dağ yaşam alanıyla gurur duyuyordu.